

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sacrum Sanctuarium Crucis Et Patientiae Crucifixorum Et Cruciferorum

Bivero, Pedro de

Antverpiæ, M.DC.XXXIV.

Emblematica Imago XXX. S. Timonis Diaconi Crucifixi Explicata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47616](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47616)

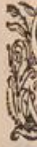

30. *Si μισανθρώπω Τιμονι vita negatur;
Anne φιλανθρώπω vita neganda fuit?*

ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΑΤΑΡΤΙΣΤΗΝ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΑΤΑΡΤΙΣΤΗΝ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΑΤΑΡΤΙΣΤΗΝ

S. 7

Ad
dix
et
vol
pien
ni e
cora
plen
rum
et
me
Off
sup
gel
Re
Eu

EMBLEMATICA IMAGO XXX.

S. TIMONIS DIACONI CRVCIFIXI

EXPLICATA.

SANCTVS TIMON è septem Diaconis ^{Beda.}
 vnus, assumptus est vt socius & adiutor ^{Vuard.}
 Apostolorum esset. Memorat eius assump- ^{Ado.}
 tionem & electionem B. Lucas, cap. 6.
 Actor. *Conuocantes duodecim multitudinem discipulorum,*
dixerunt: Non est æquum nos derelinquere verbum Dei,
& ministrare mensis. Considerate ergo, fratres, viros ex
vobis boni testimonij septem, plenos Spiritu sancto, & sa-
piencia, quos constituamus super hoc opus. Nos verò oratio-
ni & ministerio verbi instantes erimus. Et placuit sermo
coram omni multitudine. Et elegerunt Stephanum, virum
plenum fide & Spiritu sancto, & Philippum, & Procho-
rum, & Nicanorem, & TIMONEM, & Parmenam,
& Nicolaum aduenam Antiochenum. Electus TIMON
mensis & altaribus inseruiuit. Cùm in sacro Missæ
Officio Diaconus cantat Euangelium, Crucis signum
super sanctum librum format, vt vel ipsum Euan-
gelium signo crucis obsignatum esse ostendat. Hoc
Regio, hoc magnifico sigillo ministerium suum
Euangelicum TIMON clausit & ornauit, qui & cru-
cifixus

cifixus obijt candido habitu indutus. Quid sic? Respondet Isidorus lib. 2. de Offic. cap. 8. Diaconi prope eam altari albis induti assistunt, vt celestem vitam habent candidique ad hostias immaculatique accedant, mundi licet corpore, & incorrupti pudore. Tales enim decet minimum habere ministros, qui nullo carnis corruptio contagio, sed potius eminentia castitatis splendeant. Quia

Cant. 5, 10. ergo Dominus, talis & minister, Dominus candidus & rubicundus. Candidus, propter vitæ candorem; rubicundus, propter sanguinis effusionem: minister verò candidus & rubicundus, quia candorem morum cum passione sua coniunxit.

Sympathia
Christi est
Timonis
Artificum
candoris
vitæ.

CRUX TIMONIS, CRUX candoris vitæ.

Instrumen-
tum artis
bonè vi-
uendi.
Psal. 50, 9.

CANDOR vitæ passione acquiritur, tolerantiâ comparatur. Nouerat Dauid mysterium, dicebat: *Asperges me hyssopo, & mundabor; lauabis me & super niuem dealbabor.* Niueus candor hyssopi passionis sequitur. Quam ob rem beata Agnes apud Birgittam lib. 3. Reuelat. cap. 30. concludit: *Deus sicut optima lotrix, quæ pannum immundum ponens inter procellas, vt ex motione aquæ fiat purior & candidior, diligenter cauet ictus vndarum, ne submergatur pannus: Deus ponit in presenti amicos suos inter procellas puritatis & tribulationis, quibus ad eternam vitam pur-*

Excitatio
laboran-
tis.

tur, custodiens eos diligenter, ne vel nimia tristitia vel tribulatione intolerabili demergantur. Emerferunt viri gloriosi, quos in sua Apocalypsi contemplatus est Ioannes. Vidit in candido & splendido habitu Diaconatus proceres cæli. Hi, qui amicti sunt stolis albis, qui ^{Apoc. 7. 13.} sunt, & vnde venerunt? cui Angelus: Hi sunt, qui venerunt de tribulatione magna, & lauerunt stolas suas, & dealbauerunt eas in sanguine Agni. Cælestis Sanctorum candor pendet à Sanguine Agni, à tribulatione & cruce, cui adhærens apparet in albis TIMON, apparet candidatus æternitatis.

CRUX TIMONIS, CRUX ægrotantis.

A Vctor naturæ Deus tempore brumali, cum ^{Instrumētum artis bene moriendi.} malè tellus habet, mittere niues solet, quibus totam candidā reddit. Deus ipse gratiæ auctor, cum homo aduersa vitur valetudine, nouit & eius animam dealbare, vt æger affixus lecto TIMONEM affixum cruci referat & imitetur, vnde citatus nuper dixerat Nazianzenus: *Honestum esse censeo dolori resistere, atque animo nunc maximè expurgari.* Expurgandus animus est, vt ipsis niuibus purior & candidior fiat. Hoc exigebat ab Eudoxio suo, & quidem ægro, idem ipse Nazianzenus Epist. 118. apud Basilium: *Nolo te, ^{Excitatio ægrotantis.} neque honestum arbitror, cum philagios sis, inque diuinis*

Na ex-

*excellenter instructus, eodem modo affici cum reliqua
 talium multitudine, neque mox malè affecto corpore con-
 nari, aut velut immedicabilem afflictionem deplorare, sua
 passione tolerantem esse, & mentem nunc maxime expo-
 gare. Linea tela primùm aspergitur aquis, deinde
 æstum solis exponitur, vt nitidum ac candidum
 lore m induat. Quisquis candidari desiderat, pati
 se debet, vt & aquam laborum & æstum febrium
 morborum patiatur. Subierunt aquam & æstum
 laborantes & ægotantes, qui dixerunt: *Transiuimus
 aquam, & ignem.* Nec quidem vna sola aspersio
 vel vno ardoris æstu lintheamina candidantur; ma-
 tis indigent abluitionibus, plurimis æstibus, vt
 dem nitescant & refulgescant. Nec satis est se-
 subire laborem, semel morbum tolerare: necesse
 est laboribus ac morbis variis hominem exercere
 vt in eum statum veniat, quem candidus in cruce
 TIMON repræsentat. Repræsentarat hunc eundem
 CHRISTVS ipse, qui & rogandus: Rex gloriose,
 candidus & rubicundus es, & tales cupis esse mihi
 stros, dealba me, & munda cor meum, vt in Sangu-
 ne tuo candidatus, laboribus ac simul morbis de-
 batus, fiam de numero eorum qui venerunt de
 bulatione magna, & cælestibus stolis induti, toti
 & toti candidi in oculis maiestatis tuæ comparantur.*

Psal. 35,
 11.

Lect.

Leuamen laborantis & ægròtantis.

Rex gloriosus candidus & rubicundus in passione sua apparuit, vt ostenderet sine sanguine non posse fieri peccatorum remissionem, quæ est animæ purgatio, & spiritus dealbatio. Hinc CHRISTVS ipse candidus in Hostia est, in calice verò rubicundus, vt in Sanguine Agni candidi spiritus noster candidetur & purgetur. Vnde & Sacerdos celebraturus, cum induit se Alba nitente, dicit: *Dealbame Domine, & munda cor meum, vt in sanguine Agni dealbatus, gaudiis perfruar sempiternis.* Hæc vestis nuptialis est, quæ Baptismo candidatur, pœnitentiâ reparatur, decoratur Eucharistiâ, quam accipit decedens è viuis homo ad cælestes Agni nuptias vocatus & inuitatus, nec licet ad eas ingredi sine nuptialis vestis candore atque nitore.

Gloriosum opus Artis Crucis & patientiæ,
corona aurea & laureola.

Cum Rex Martyrum sacræ suæ impenderet se passioni, *frigus erat.* Ad huc hiems non abierat, quæ condit in cælo niues. Patitur mundus in hieme, vt adueniente vere, floribus ornetur. Patientur frigoris tempore CHRISTVS, vt candidas se-

N n 2 cum

enim niues inueheret in Ecclesiam, quibus sacra
suos ministros virtute suae passionis dealbaret. Hinc

Psal. 50, 7. appetebat candorem Rex ille, qui dicebat: *Asperge
me hyssopo, & mundabor; lauabis me, & super niuem
dealbabor.* Postquam iam hiemales niues cessantur
coronatur annus solaris, sicut & ipse Rex declarat
Psal. 64, 21. *Benedices coronae anni benignitatis tuae, &c.*

Post niues crucifixis ac cruciferis, qui suarum
candori animarum student, accessus datur secundum
ad coronam: Rex enim Martyrum patienti animae

Cant. 2, 11. dicit: *Imber abiit & recessit, surge, propera amica mea
Cant. 4, 8.* *& veni.* Vocatur illa ad coronam & laureolam, *Veni
de Libano, veni coronaberis.* Libanus à niuibus nominatur

*Laureola
candoris
vita.* habet. Inde anima inuitatur; ut & ipsa dealbatur
candidatum Martyrum numerum in sua coronatione
referat, & comitetur. Vocabatur huc S. Laurentius

Justinianus, qui proximus morti suos monuit
Haecenus, filij, per iocum res acta est, serio nunc agitur. Pro-

*Extrema
verba mo-
riantis.* *pè est sponsus, eundem illi obuiam: & sublati oculis
caelum, Venio, inquit, ad te Domine IESU. Venit ad
sponsum vita candidus, moribus purus & mundus.*

Prodeat in publicum spectaculum sanctus FAV-
STVS; in quo, veluti in speculo, propter iustitiam
laborantis & aegrotantis forma conspicitur.